

2^ο ΚΕΦΑΛΑΙΟ

ΘΕΡΜΟΧΗΜΕΙΑ

- Θερμοχημεία: ιδάς της χρήσιας που μετεγά στις θερμικές μεταβολές που συνοδεύουν μια χρήση αντιδραστή
 - Για να σπάσει ένας δεσμός απαιτείται ενέργεια.
 - Όταν δημιουργείται ένας δεσμός αποδίδεται ενέργεια.

- Ενθαλπία (H) μιας ουσίας:
 - το ενεργειακό περιεχόμενο της ουσίας
 - το οποίο οφείλεται:
 - (Εκινητική)
 - (Εσωαρκτική)

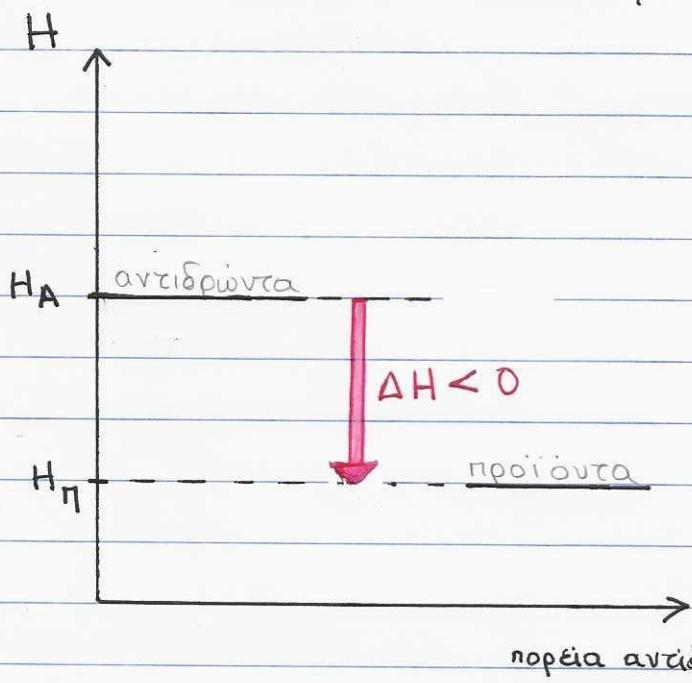
* Η ενθαλπία (H) είναι ευεργήματος δεν μπορεί να μετρηθεί.

* Η μεταβολή ενθαλπίας ($\Delta H = H_{\text{τελ.}} - H_{\text{αρχ.}}$) που συμβαίνει κατά τη διάρκεια ενός φαινομένου (φυσικού ή χημικού) μπορεί να μετρηθεί.

- Εξώθερη αντιδραση: ευδίει (ελευθερώνει, αποθίδει) ενέργεια στο περιβάλλον υπό μορφή θερμότητας ή ναίσεις, εργοδεσμώσεις
- Ενδόθερη αντιδραση: απορροφά (υαπανατώνει, προσλαμβάνει) ενέργεια από το περιβάλλον υπό μορφή θερμότητας.
π.χ. λουσίγια

• Ενεργειακή διαχρονικότητα:

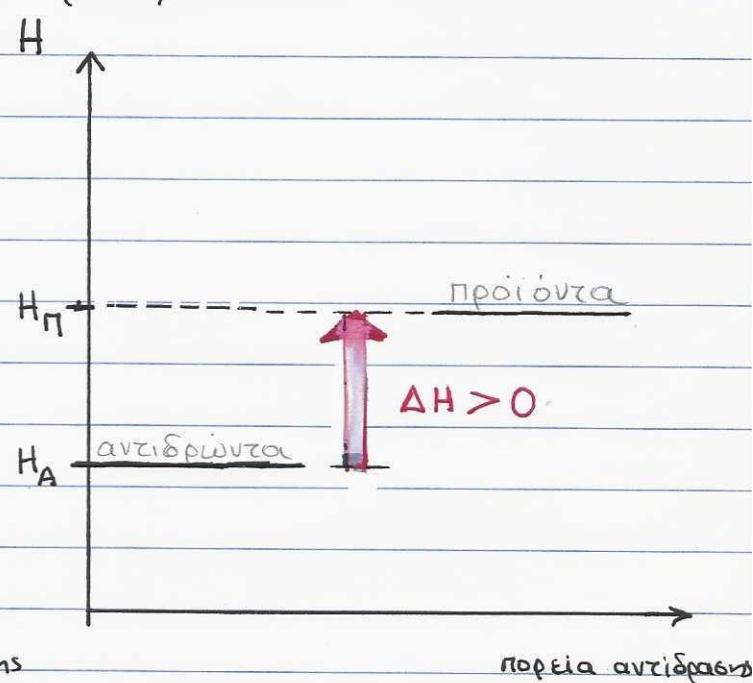
Έστω η αντίδραση: $A \rightarrow \Pi$

ΕΞΟΘΕΡΜΗ

$$H_A > H_\Pi$$

$$\Delta H = H_\Pi - H_A < 0$$

ΕΝΔΟΘΕΡΜΗ

$$H_A < H_\Pi$$

$$\Delta H = H_\Pi - H_A > 0$$

Μεταβολή ενθαλπίας ή ενθαλπία αντιδράσης (ΔH):

$$\boxed{\Delta H = H_{\text{προϊόντων}} - H_{\text{αντιδρώντων}}}$$

Για ορισμένες συνθήκες πίεσης και θερμοκρασίας.

Έστω η αντίδραση: $aA + bB \rightarrow \gamma \Gamma + \delta \Delta$

$$\Delta H = H_{\text{προϊόντων}} - H_{\text{αντιδρώντων}}$$

$$\Rightarrow \Delta H = (\gamma \cdot H_\Gamma + \delta \cdot H_\Delta) - (a \cdot H_A + b \cdot H_B)$$

Μονάδες μέτρησης: cal (Kcal : Θερμίδες), J (kJ)

$$1 \text{ kcal} = 4,184 \text{ kJ}$$

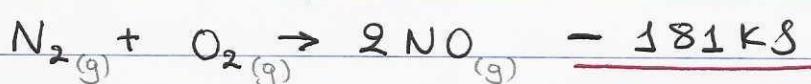
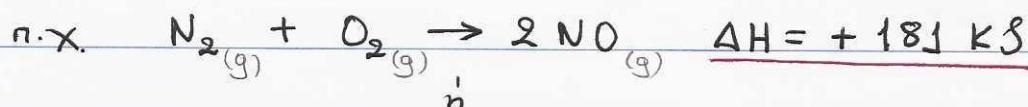
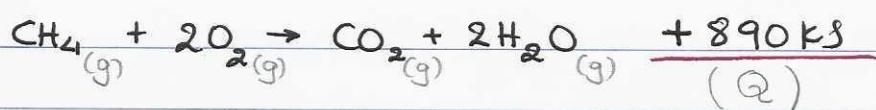
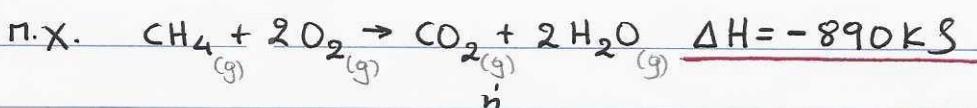
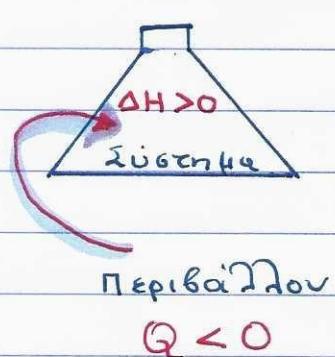
• Θερμοχυτική εξίσωση :

η χημική εξίσωση (δηλ. ο ευθεότητας της χημικής αντιδράσεως με χημικούς γιανους) στο 2° μέλος της οποίας αναγράφεται η θερμική μεταβολή (ΔH ; Q) που συνοδεύει την αντιδράση.

ΕΞΩΘΕΡΜΗ

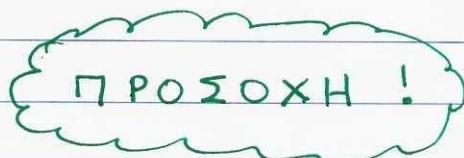

ΕΝΔΟΘΕΡΜΗ

} ΕΞΩΘΕΡΜΗ

} ΕΝΔΟΘΕΡΜΗ

* Στις εξώθερμες αντιδράσεις η θερμοκυρασία του συστήματος (αντιδρώντα - προϊόντα) μειώνεται, ενώ του περιβάλλοντος (π.χ. διάζυμα, τοιχώματα δοκείου...) αυξάνεται.

* Στις ενδόθερμες αντιδράσεις η θερμοκυρασία του συστήματος αυξάνεται, ενώ του περιβάλλοντος μειώνεται.

- Η περιβολή ενθαλπίας (ΔH) μιας αυτιδράσης εφαρματίζεται

a) από τη φύση των αυτιδρώντων:

π.χ.

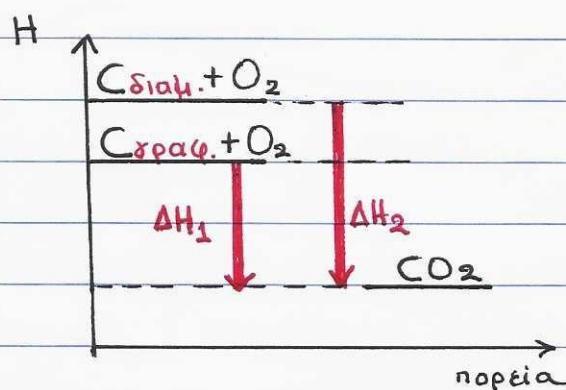
• Με δεδομένο ότι η πιο σταθερή (αλλοροποιητή) μορφή του C είναι ο γραφίτης, να συγκρινεταις ενθαλπίες ΔH_1 & ΔH_2 .

1^{ος} τρόπος: Μέσω του ορισμού $\Delta H = \text{Ηπροϊόντων} - \text{Ηαντιδρώντων}$:
Αφού η σταθερότερη μορφή του C είναι ο γραφίτης
 $H_{\text{γραφίτη}} < H_{\text{διακάντι}}$ ①

ενώ για κάθε αυτιδράση λέγεται:

$$\begin{aligned} \Delta H_1 &= H_{CO_2} - H_{O_2} - H_{\text{γραφίτη}} \\ \Delta H_2 &= H_{CO_2} - H_{O_2} - H_{\text{διακάντι}} \end{aligned} \quad \left. \begin{array}{l} \text{①} \\ \Rightarrow \Delta H_1 > \Delta H_2 \\ (\text{αρνητικές τιμές}) \end{array} \right.$$

2^{ος} τρόπος: Μέσω ενεργειακού διαγραφήφαρος (υοινού):

Αφού $H_{\text{γραφίτη}} < H_{\text{διακάντι}}$
πιο σταθερή μορφή C
παρατηρώ ότι:
 $|\Delta H_1| < |\Delta H_2|$

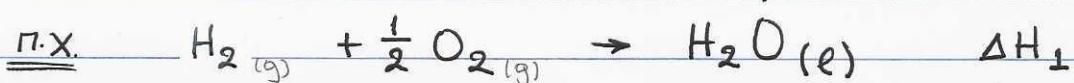
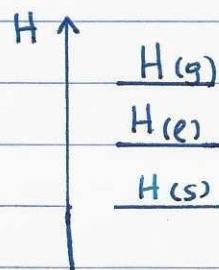
Όμως οι καύσεις είναι εψώθερφες ($\Delta H_1 < 0$, $\Delta H_2 < 0$)
οπότε θα λέγεται: $\Delta H_1 > \Delta H_2$ (αρνητικές τιμές)

• Με δεδομένο ότι $\Delta H_1 > \Delta H_2$ ($i.e. |\Delta H_1| < |\Delta H_2|$)
να εξηγήσετε ποια είναι η πιο σταθερή μορφή του C.

6) από τη φυσική κατάσταση αντιδρώντων σ' προϊόντα

ΓΕΝΙΚΑ λεχύει:
(για τις 3 φυσικές
καταστάσεις μιας ουγίας)

$$H_{(s)} < H_{(e)} < H_{(g)}$$

Να εγγυηθείτε τις ευθαλητίες ΔH_1 & ΔH_2 (P, T : ίδιες)

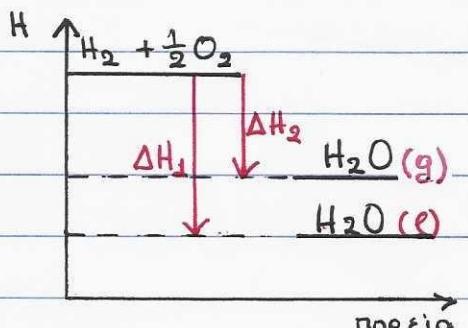
1^{ος} χρόνος: Μέσω του οριόροι $\Delta H = H_{\text{προϊόντων}} - H_{\text{αντιδρώντων}}$
Αφού $H_{H_2O(g)} > H_{H_2O(e)}$ ①

και

$$\Delta H_1 = H_{H_2O(e)} - H_{H_2} - H_{O_2} \quad \left\{ \begin{array}{l} \text{①} \\ \Delta H_2 > \Delta H_1 \end{array} \right.$$

$$\Delta H_2 = H_{H_2O(g)} - H_{H_2} - H_{O_2} \quad (\text{αρνητικές τιμές})$$

2^{ος} χρόνος: Μέσω (υοινού) ενεργειακού διαγράμματος:

Αφού: $H_{H_2O(g)} > H_{H_2O(e)}$
παρατηρώ ότι:

$$|\Delta H_1| > |\Delta H_2|$$

κι αφού η υαύη του H_2 είναι
εψιθερκή αντίδραση ($\Delta H_1, \Delta H_2 < 0$)

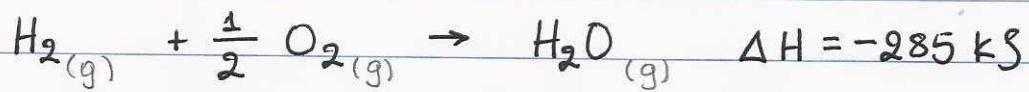
Θα λεχύει: $\Delta H_1 < \Delta H_2$ (αρνητικές τιμές)

* Πράγματι, ενα μέρος της θερμότητας που επιβάλλεται για το εκπλαστικό του $H_2O(l)$ απορροφάται μαζί την εξάτμιση των νερού ($l \rightarrow g$). Επειδή επιβάλλεται μιαρότερο πόσο Q στα τα εκπλαστικά του $H_2O(g)$.

γ) από τις συνθήκες πίεσης (P) και θερμοκρασίας (T) ιάτω από τις οποίες πραγματοποιείται η αντιδραση.

δ) από τους συντελεστές (i mol) αντιδρώντων και προϊόντων στη χημική εξίσωση

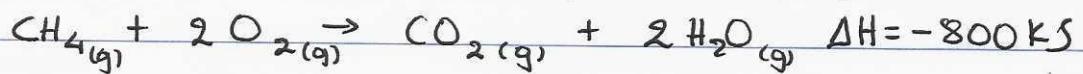
Π.χ.

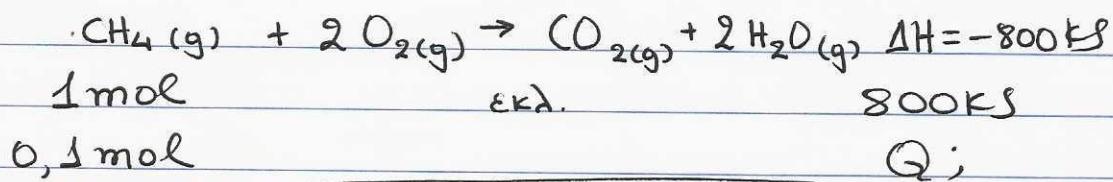
⇒ Συνέπεια για τις ασυμμετοχές:

- Πολλαπλασιάσοντας μια χημική εξίσωση με έναν αριθμό (πολλαπλασιάστων) πολλαπλασιάσεται και η ΔΗ με τον ίδιο αριθμό.
- Το ποσό θερμότητας που επλέγεται ή απορροφάται σε ίδιες ρυθμούς είναι ανατομογό της ποσότητας που αντιδρά ή που παράγεται (δηλ. ΔΗ ή Q ευθυγράτεται στους εποχειοφερικούς υπολογισμούς).

Π.χ. Πόση θερμότητα επλέγεται ώστε την ωμην 0,1 mol CH_4 , διαν δίνεται η θερμοχημική εξίσωση:

Λύση:

$$Q = 800 \cdot 0,1 = 80 \text{ kJ}$$

Πρότυπη ενθαλπία αντιδράσεων (ΔH°):

Είναι το ΔH της αντιδράσεως όταν οι Ηανθραΐνων και Ηηροϊόντων αναγονται σε πρώτες συνθήκες

Πρώτες συνθήκες (η πρότυπη μαζιστάση):

- $P = 1 \text{ atm}$
- $\Theta = 25^\circ \text{C}$ (η 298 K)
- $C = 1 \text{ M}$ (για διαλύματα)

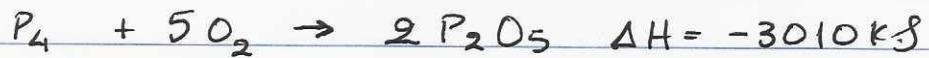
*) Το ποσό θερμότητας που ειδίεται η απορροφήση σε μια αντιδράση είναι ΑΝΑΛΟΓΟ ΤΗΣ ΠΟΣΟΤΗΤΑΣ που αντιδρά η παραγεται.

π.χ. (Άσυνον 15, σ. 6162. σελ 63)

Πόση θερμότητα ειδίεται μαζί την ωμην $6,2 \text{ g P}_4$;

λύση:

Kανεν	1 mol P_4	ειδίευνται	3010 kJ	=
⇒ *	0,05 mol P_4	⇒	Q;	

$$\Rightarrow Q = 0,05 \cdot 3010 \Rightarrow Q = \underline{\underline{150,5 \text{ kJ}}}$$

*) Για το P_4 : $n = \frac{m}{M_r} \Rightarrow n = \frac{6,2}{4 \cdot 31} \Rightarrow n = 0,05 \text{ mol P}_4$

NOMOI ΘΕΡΜΟΧΗΜΕΙΑΣ

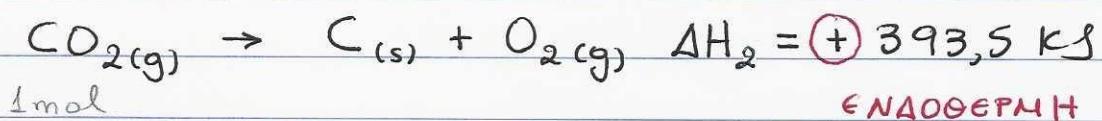
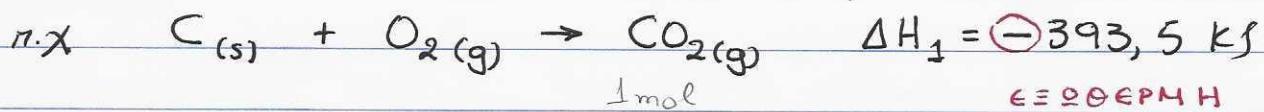
① Nόμος (η αρχή) Lavoisier - Laplace

(είναι ευνέπεια της διατήρησης της ενέργειας)

* Το ποσό θερμότητας που επιλύεται (η απορροφάται) ωστιά τη σύνθεση 1mol μιας χημικής ένωσης από τα ευστατικά της στοιχεία είναι ίσο με το ποσό θερμότητας που απορροφάται (η επιλύεται) ωστιά τη διάσπαση 1mol της ίδιας ένωσης στα ευστατικά της στοιχεία.

* Αν ωστιά των σχηματισμού 1mol μιας ουσίας παρατηρείται μεταβολή ενδοήλιας ΔH_1 , ωστιά τη διάσπαση 1mol της ίδιας ουσίας στα στοιχεία της παρατηρείται μεταβολή ενδοήλιων $\Delta H_2 = -\Delta H_1$

→ Συνέπεια του νόμου L-L (η χρήση στις ασυήσεις)
Αντιστρέφοντας μια θερμοκημική εργίση σε
απλήσουμε μόνο το πρόσημο της ΔH αυτής.

② Nόμος του Hess

(είναι ευνέπεια του 1^{ου} θερμοδυναμικού νόμου)

* Το ποσό θερμότητας που επιλύεται η απορροφάται για μια χημική αντίδραση είναι το ίδιο, είτε η

αντιδραση προγραμματοποιείται σε ένα στάδιο είτε σε περισσότερα στάδια.

* Γενικευση του νόμου του Hess

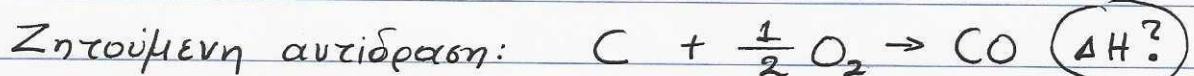
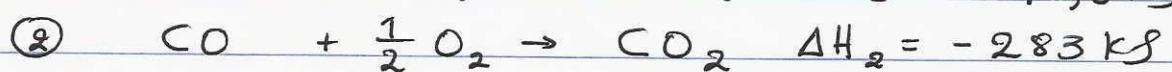
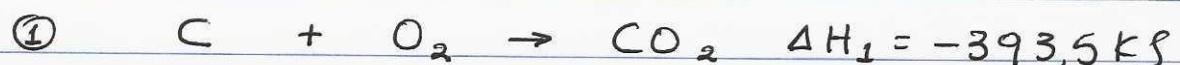
(η αφίωρας αρχινής και τέλινής υατάστασης)

Σo ποσό θερμότητας που επιλύεται ή απορροφάται ωστότερη μετάβαση ενός χημικού συστήματος από μία υαθορισμένη αρχινή σε μία υαθορισμένη τέλινη υατάσταση είναι ανεξάρτητο από τα ενδιαίρεσα στάδια, με τα οποία μπορεί να γίνει η μετάβαση αυτή.

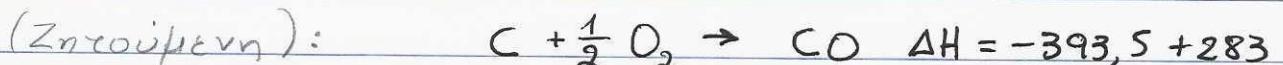
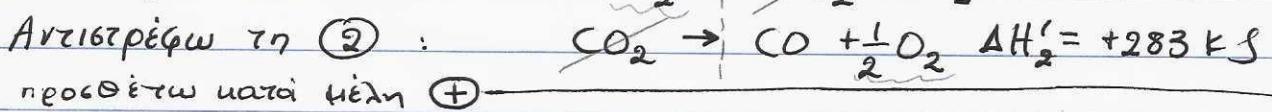
⇒ Συνένεια του νόμου του Hess (η χρήση ετοιμασιών)

Συνδυάζουμε αντιδράσεις με γυμνά ΔΗ (δηλ. τις αντιστρέψουμε, τις πολλαπλασιάζουμε με υανοιο ευτελεστή) ώστε να τις εφιανίσουμε ως ενδιαίρεσα στάδια που ζαν προσθέτουμε ωστότερη μέτη. Θα προκύψει η αντιδραση της οποίας θητάρει το ΔΗ.

π.χ. Δεδομένες θερμοκημικές εργασίες:

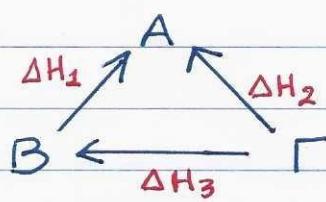
An:

$$\Delta H = -110,5 \text{ kJ}$$

→ Θερμοχημικοί υίσιλοι (νόμος του Hess)

π.χ. 1

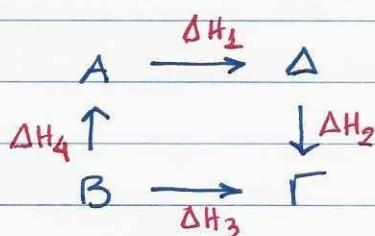

$$\Delta H_2 = \Delta H_3 + \Delta H_1$$

$$\therefore \Delta H_1 - \Delta H_2 + \Delta H_3 = 0$$

1 Θερμοχημικός υίσιλος

π.χ. 2

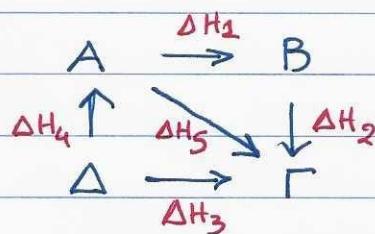

$$\Delta H_3 = \Delta H_4 + \Delta H_1 + \Delta H_2$$

$$\therefore \Delta H_1 + \Delta H_2 - \Delta H_3 + \Delta H_4 = 0$$

1 Θερμοχημικός υίσιλος

π.χ. 3

3 Θερμοχημικοί υίσιλοι:

- $A B \Gamma : \Delta H_5 = \Delta H_1 + \Delta H_2 \quad \therefore \Delta H_1 + \Delta H_2 - \Delta H_5 = 0$

- $A \Gamma \Delta :$

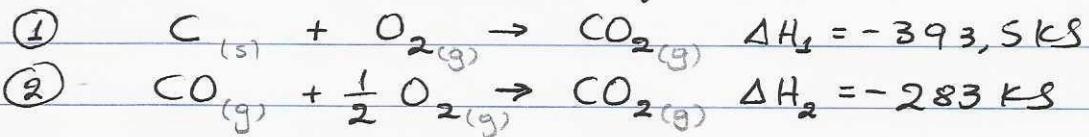
∴

- $A B \Gamma \Delta :$

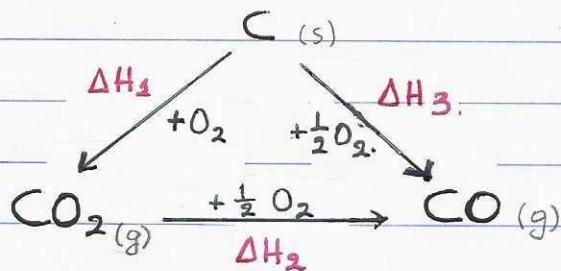
∴

Παράδειγμα 2.4 (ex. biblio σε 70)

Δινούται οι θερμοκρυψίες εφισσεις :

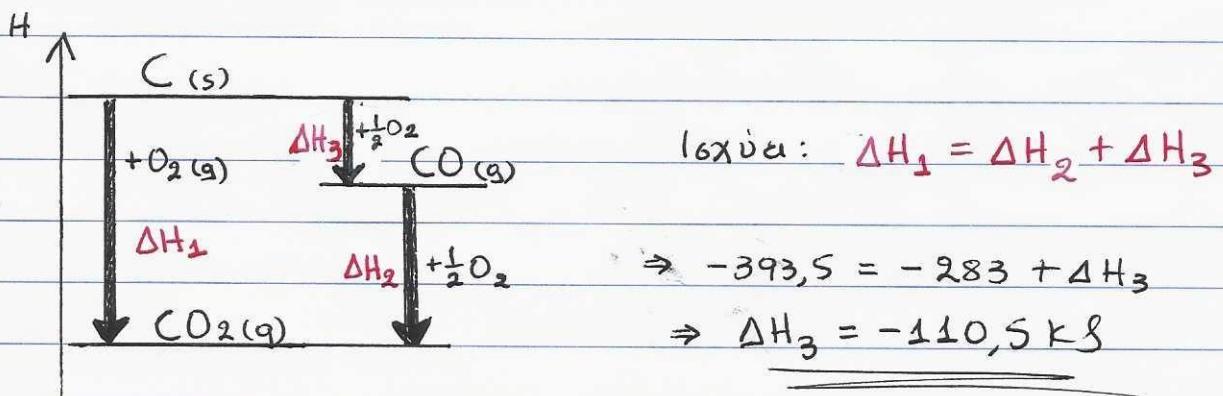

Λύση με θερμοκρυψιό πώλο :

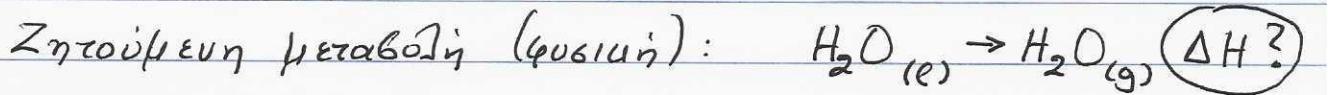
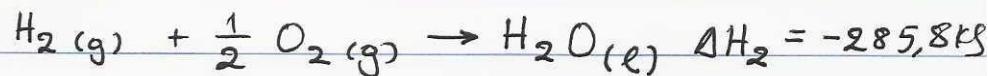

Ισχύει: $\Delta H_3 = \Delta H_1 - \Delta H_2 \quad \text{ή} \quad \Delta H_1 - \Delta H_2 - \Delta H_3 = 0$
 $\Rightarrow \Delta H_3 = -393,5 - (-283) \Rightarrow \underline{\underline{\Delta H_3 = -110,5 \text{ kJ}}}$

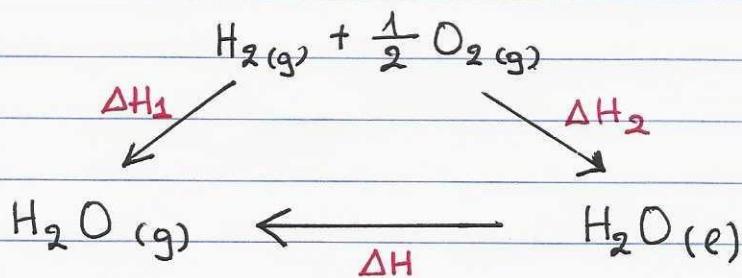
Λύση με ενεργειακό (θερμοκρυψιό) διάγραμμα :

π.χ. (σχ. 616210 σει ≠ 0)

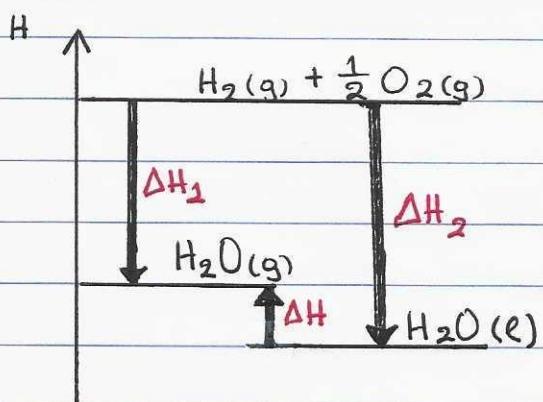
Λιοντή με θερμοκρυψίας αύξοντο:

Ισχύει: $\Delta H = \Delta H_1 - \Delta H_2 \quad \therefore \quad \Delta H - \Delta H_1 + \Delta H_2 = 0$

$\Rightarrow \Delta H = -241,8 - (-285,8) \Rightarrow \underline{\underline{\Delta H = + 44 \text{ kJ}}}$

Λιοντή με ενέργειανό (θερμοκρυψίας) διάγραμμα:

Ισχύει:

$$\Delta H = \Delta H_1 - \Delta H_2$$

$$\Rightarrow \underline{\underline{\Delta H = + 44 \text{ kJ}}}$$

Αριθμοί στοιχίου βιβλίου (εργος γώνων):

11 (σχ. 6), 12 (σχ. 8), 13, 15, 17, 18 (+ θερμοκρυψίας εγκώμιων)

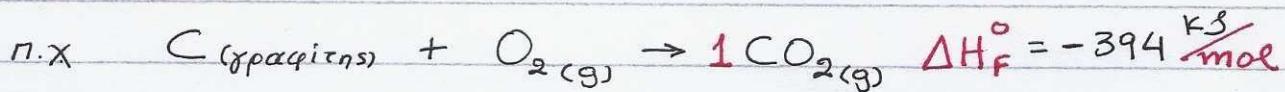
19 (+ ⇒ ⇒)

29, 30, 31, 34, 35, 36, 40 (+ ⇒ ⇒)

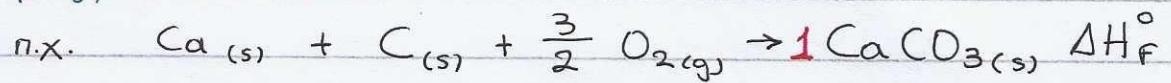
41 (+ ⇒ ⇒)

Περιπτώσεις πρότυπης ενθαλπίας (ΔH°_f):

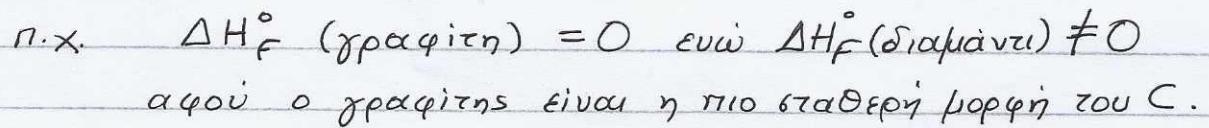
- Πρότυπη ενθαλπία εκμιασιέμονι (ΔH°_f):
μιας ένωσης, είναι η μεταβολή ενθαλπίας
κατά τον εκμιασιέμονα 1 mol της ένωσης από τα
βασικά της στοιχεία, σε πρότυπη κατάσταση. ($25^\circ C$, latm)

- Η αντιδραση εκμιασιέμονι μιας ένωσης είναι "Θεωρητική"
αντιδρασης μαθώσας της περισσότερες φορές δεν γίνεται στην
πραγματικότητα.

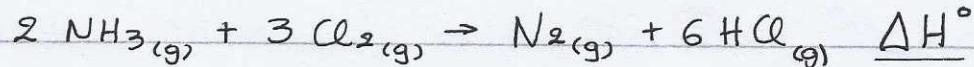

- Η ΔH°_f των στοιχείων επηρεάζει τους μορφές
θεωρείται ιση μηδέν.

- Η τιμή ΔH° μιας αντιδρασης μπορεί να υπολογιστεί
με βάση της ΔH°_f των ενώσεων που συμμετέχουν.

π.χ. Για την αντιδραση:

Ισχύει:

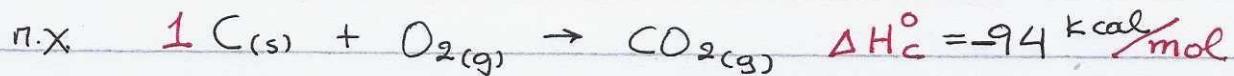
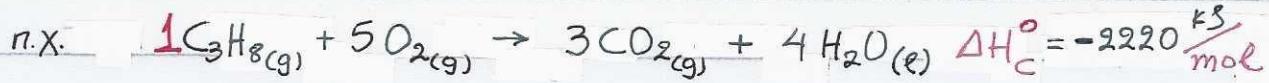
$$\Delta H^\circ = \Delta H^\circ_f(N_2) + 6 \cdot \Delta H^\circ_f(HCl) - 2 \cdot \Delta H^\circ_f(NH_3) - 3 \cdot \Delta H^\circ_f(Cl_2)$$

$$\Rightarrow \Delta H^\circ = 6 \cdot \Delta H^\circ_f(HCl) - 2 \cdot \Delta H^\circ_f(NH_3)$$

ΓΕΝΙΚΑ:

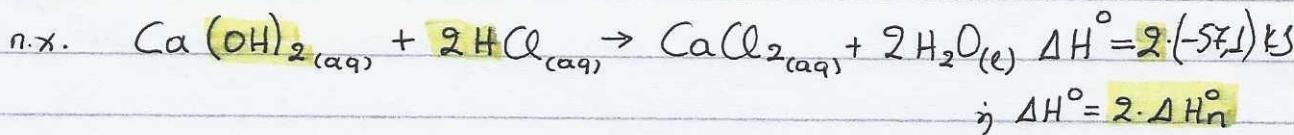
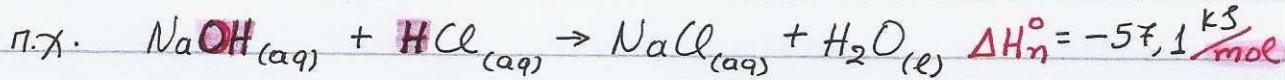
$$\Delta H^\circ = \sum \Delta H^\circ_f(\text{προϊόντων}) - \sum \Delta H^\circ_f(\text{αντιδρώντων})$$

- Πρώτη ενθαλπία ουσιάς (ΔH_c°) μιας ουσιάς είναι η μεταβολή της ενθαλπίας κατά την πλήρη οαύση 1 mol της ουσιάς, σε πρώτη κατάσταση.

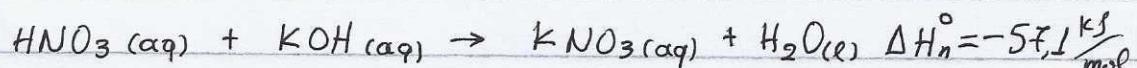
(*) Η οαύση μιας ουσιάς είναι εψιθερήη δηλ. $\Delta H_c^\circ < 0$

- Πρώτη ενθαλπία εφουδετέρωσης (ΔH_n°) είναι η μεταβολή ενθαλπίας κατά την πλήρη εφουδετέρωση (σε αραιό υδατινό διάλυμα) 1 mol H⁺ ενός ογκού με μια βάση ή 1 mol OH⁻ μιας βάσης μ' ένα ογκό, σε πρώτη κατάσταση.

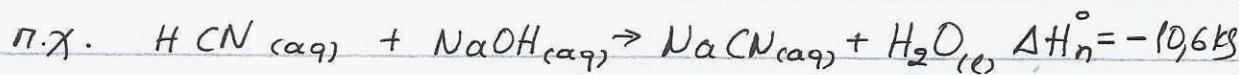
(*) Η εφουδετέρωση είναι εψιθερήη δηλ. $\Delta H_n^\circ < 0$

(*) Κατά την εφουδετέρωση ισχυρού ογκού με ισχυρή βάση, η τιμή ΔH_n° είναι περιούσια σταθερή. ($\Delta H_n^\circ \approx 57,1 \frac{KJ}{mol}$)
(ανεξάρτητη από το είδος του ογκού ή της βάσης)

* Ενώ, ωστι την εφουδετέρων ασθενούς οξέος ανίχνευση ή ασθενούς βασικής ανίχνευσης οξύ^ο ένα μέρος της ενέργειας που επλήγεται δαπανάται για τον ιοντικό του ασθενούς ηλεκτρολύτη.

Οπότε $|\Delta H_n^\circ| < 57,1 \text{ kJ}$ και $\Delta H_n^\circ > -57,1 \text{ kJ}$

ΠΛΑΝΟ ΚΑΤΗΓΟΡΙΩΝ

ΑΣΚΗΣΕΩΝ ΘΕΡΜΟΧΗΜΕΙΑΣ

- (1) μιας ουσίας
ποδότητα
που αντιδρά
 - (2) δύο ουσίες
(η πριγκίπειρες)
 - Νόμος του Hess
 - Μήχανα διαφορετικών προϊόντων από τα ίδια αντιδρώντα
- είναι ιαθαρή ⇒ **ΣΤΟΙΧΕΙΟΜΕΤΡΙΑ**
- Έχει προβίφεις ⇒ "καθαρότητα"
(% W περιεπιπλότητα σε ιαθ. ουσία)
⇒ **ΣΤΟΙΧΕΙΟΜΕΤΡΙΑ μόνο**
με την ποδότητα της καθαρής ουσίας που αντιδρά.
- αντιδρούν μεταξύ τους
⇒ ΕΛΕΓΧΟΣ ΠΕΡΙΣΣΕΙΑΣ
⇒ **ΣΤΟΙΧΕΙΟΜΕΤΡΙΑ μόνο**
με την ποδότητα της ουσίας που αντιδρά πλήρως.
(όχι με αυτή που περισσεύει).
- αντιδρούν με υοινό 3° σύριγμα
⇒ **ΣΤΟΙΧΕΙΟΜΕΤΡΙΑ χωρίστα**
εε ιαθεμία αντιδροσης
(Συνήθως γίνεται τη σύσταση του αρχικού μήχανα, οπότε δημιουργούμε σύστημα 2 εφίσιωσεων με 2 αγνώστους και το ένυσμα)
- ⇒ **ΣΤΟΙΧΕΙΟΜΕΤΡΙΑ χωρίστα** εε ιαθεμία αντιδρασης
(Συνήθως σύστημα 2 εφίσιωσεων με 2 αγνώστους ή ένυσμα)